

Torstai 4. lokakuuta 2001

16. kehottaa samoin jäsenvaltioiden parlamenttien asiasta vastaavia valiokuntia, komissiota, neuvoston ja euroryhmän puheenjohtajia sekä Euroopan keskuspankkia tapaamaan vuosittain Euroopan parlamentin istunnossa keskustellakseen talouspolitiikan laajoista suuntaviivoista niiden valmistelun yhteydessä;

17. katsoo, että jäsenvaltioiden parlamenttien olisi omasta puolestaan laadittava vuotuinen yhteenveto talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen toteutuksesta maassaan ja osallistumisestaan euroalueen talouspolitiikan koordinointiin ja että ne voisivat keskustella asiasta kerran vuodessa Euroopan parlamentin kanssa;

18. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, euroryhmän puheenjohtajalle, komissiolle, Euroopan keskuspankille sekä jäsenvaltioiden ja ehdokasvaltioiden hallituksille ja parlamentteille.

8. Kasvu ja työllisyys: laadun ja kestävyiden parantaminen

A5-0306/2001

Euroopan parlamentin päätöslauselma komission tiedonannosta julkisen talouden vaikutuksesta kasvuun ja työllisyyteen: laadun ja kestävyiden parantaminen (KOM(2000) 846 – C5-0172/2001 – 2001/2082(COS))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission tiedonannon (KOM(2000) 846 – C5-0172/2001),
 - ottaa huomioon Lissabonissa 23. ja 24. maaliskuuta 2000 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätökset⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 47 artiklan 1 kohdan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön ja budjettivaliokunnan, lausunnon (A5-0306/2001),
- A. katsoo, että julkisten menojen liikakasvu viimeisten 30 vuoden aikana Manner-Euroopassa on pakottanut Euroopan maiden hallitukset nostamaan verotuksensa kestävämmälle tasolle, jolloin talouden mahdollinen kasvu on samanaikaisesti heikentynyt,
- B. katsoo, että verouudistuksen epävarmaan rahoitukseen, kulutuksen vilkkaaseen kasvuun tai mahdollisiin budjettikehyksen ylityksiin liittyvien ongelmien takia euroalueen kolme suurinta valtiota eivät pysty välttämättä noudattamaan vakaus- ja kasvusopimuksen määräyksiä eli saavuttamaan sen asettamaa tavoitetta ”lähellä tasapainoa oleva” tai ”ylijäämäinen”,
- C. katsoo, että julkisten investointien epäonnistumisen vakaalle pohjalle perustuvan taloudellisen kasvun elvyttäjinä Japanissa olisi saatava päättäjät toimimaan erityisen varovaisesti tämän tyyppisiä toimia suunniteltaessa,
- D. toteaa mielenkiinnolla komission kertomuksesta, että niin kutsuttu julkisten investointien lasku Euroopassa voi olla pelkästään tilastollista,
- E. katsoo, että monet Euroopan hallitukset ovat vähentäneet rahoitusponnistelujaan vuodesta 1998 lähtien, luottaen lähinnä jaksottaisiin tuloihin ja yleismaailmallisesta matkaviestintäjärjestelmästä (UMTS) saataviin tuottoihin julkisen vajeen ja velan vähentämiseksi,
- F. katsoo, että julkisen velan 60 prosentin kynnys takaa jo huomattavan liikkumavaran jäsenvaltioille, jotka haluavat investoida, ja että tämän kynnyksen ylittäminen tuo mukanaan vaaran joutua kestävämmään rahoitustilanteeseen keskipitkällä tai pitkällä aikavälillä,

⁽¹⁾ SN 100/00.

Torstai 4. lokakuuta 2001

- G. katsoo, että työllistämistason nostaminen Euroopassa on suuri haaste tuleville vuosille,
- H. panee merkille, että Tukholman Eurooppa-neuvosto vaati neuvostoa tarkastelemaan säännöllisesti julkisen rahoitustilanteen pitkän aikavälin kestävyyttä sekä demografisista muutoksista aiheutuvaa tulevaa kuormitusta; tämä olisi tehtävä sekä talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen että vakaus- ja lähentymisohjelmien yhteydessä,
- I. ottaa huomioon, että monet Euroopan unionin yleisestä talousarviosta rahoitetut yhteisön ohjelmat ja toimenpiteet tarjoavat yhteisrahoitusperiaatteen kautta kansallisen, alueellisen ja joskus jopa paikallisen tason kannustimia, ja toimivat usein esimerkkeinä näiden tasojen vastaaville toimenpiteille,
1. vaatii komissiota ja jäsenvaltioita muuttuneista suhdanteista huolimatta toteuttamaan tietoon perustuvaa kilpailukykyistä taloutta, jonka tavoitteena on täystyöllisyys;
 2. pitää erityisen myönteisenä komission tiedonantoa, jossa Lissabonin Eurooppa-neuvoston mandaatin mukaisesti tunnustetaan ensimmäisen kerran julkisen talouden merkitys ja sen panos kasvun ja työllisyyden tukemista koskevan uuden strategisen tavoitteen saavuttamisessa;
 3. korostaa, että julkisen talouden ohella kasvuun ja työpaikkojen luomiseen pitkällä aikavälillä vaikuttavat monet muutkin tekijät ja että tavoite voidaan saavuttaa vain erilaisten poliittisten toimien tasapainoisen yhdistelmän avulla;
 4. muistuttaa erityisesti suurimpia jäsenvaltioita siitä, että niiden julkisen talouden vakauttamisprosessi ei ole ohi ja että yritykset keventää finanssipolitiikan viritystä ovat riski koko euroalueen kansainväliselle uskottavuudelle ja ne viestittäisivät muulle maailmalle, että Euroopan rakenneuudistukset edistyvät vasta vähitellen;
 5. vaatii jäsenvaltioita noudattamaan hyväksymiään neuvoston helmi-maaliskuussa 2001 päivittämien ja vahvistamien vakaus- ja lähentymisohjelmien sitoumuksia;
 6. pitää myönteisenä Göteborgin huippukokouksen puheenjohtajan päätelmiä, joissa tehtiin selväksi, että tasapainoista tai ylijäämäistä talousarviota on verrattava rakenteellista alijäämää kuvaavien lukujen kautta; katsoo, että tämän ajatuksen yhteyteen sopii vaatimus siitä, että automaattisten vakauttajien olisi annettava toimia ja että myötäsyklistä rahapolitiikkaa olisi vältettävä, kuten vakaus- ja kasvusopimuksen yhteydessä on päätetty; tätä ei saa tulkita virheellisesti varsinaiseksi luvaksi kuluttaa, jos jäsenvaltion verokanta ei ole kestäväällä pohjalla;
 7. vaatii, että jäsenvaltiot esittävät lähentymis- ja vakausohjelmissaan alijäämää kuvaavien nimellisten lukujen lisäksi myös rakenteellista alijäämää kuvaavat luvut, joista on poistettu suhdanteiden vaikutukset tuloihin ja menoihin;
 8. varoittaa kansallisia hallituksia siitä, että väliaikainenkin rahoituspolitiikan löyhentäminen voi raunioittaa kymmenen vuoden vaivalloiset rahoitusaseman sopeutustoimet ja että ehdokasvaltioiden sitoutuminen terveen julkisen talouden rakentamiseen Euroopan unioniin liittymiseen valmistautuessa voi heikentää tämän kaltaisen poikkeaman takia;
 9. tukee komission kertomuksen yleissävyä ja suhtautuu erityisen myönteisesti komission yritykseen määrittellä vakaalla pohjalla oleva veronalennus neljän kriteerin avulla: "lähellä tasapainoa oleva tai ylijäämäinen" julkinen talous, ei myötäsyklistä toimenpiteitä, julkisen velan määrä ja julkisen talouden pitkän aikavälin kestävyys on otettava huomioon ja verouudistuksen on oltava osa kattavaa uudistuspakettia (toisin sanoen työnteon ja yrittäjyyden kannustimien lisäämiseksi);
 10. vaatii jäsenvaltioita tukemaan pitkäaikaista ja jatkuvaa elpymistä vastuullisen finanssipolitiikan avulla, joka voi olla tärkeä työllisyyttä ja budjettitasapainoa edistävä tekijä;
 11. vaatii komissiota jatkamaan ponnistelujaan ja laatimaan "toimintaohjeen", joka olisi tarkoitettu ohjaamaan kansallisia hallituksia niiden suunnitellessa veronalennuksia, ja kehottaa sitä tehostamaan työtään yhteistyössä kansallisten valtionvarainministerien kanssa tarkoituksena saavuttaa yhteisymmärrys kunkin talouden syklien vaikutuksista verotuloihin ja julkisiin menoihin; pitää tärkeänä epäreilun verokilpailun kieltämistä sisämarkkinoiden toiminnan takaamiseksi;

Torstai 4. lokakuuta 2001

12. korostaa, että finanssipolitiikan tärkeimpänä tehtävänä tulisi olla "työn tekeminen kannattavaksi" työllisyyskysymysten ja niin sanottujen "rakenneongelmien" ratkaisemiseksi Euroopassa; korostaa tässä mielessä, että työvoiman verotuksen alentaminen tulisi kohdistaa erityisesti työmarkkinoiden alapäähän työelämään paluun tukemiseksi arvonlisäveron korotusten sijasta, koska niillä on haitallisia vaikutuksia inflaatioon; tämä ei kuitenkaan missään tapauksessa merkitse sitä, että verotusjärjestelmiä ei pitäisi koordinoida ja sovittaa ympäristökysymyksiin Euroopan laajuisesti;
13. vaatii samassa yhteydessä poistettavaksi sosiaalisia, taloudellisia ja hallinnollisia esteitä, jotka estävät naisia ja ikääntyneempiä ihmisiä palaamasta työhön tai pysymästä työelämässä, jotta suurempi osuus työvoimasta pääsisi työmarkkinoille;
14. korostaa, että kun määritellään julkisten investointien osuutta talouskasvuun ja työllisyyteen, investointien suuruuden lisäksi on otettava huomioon niiden laatu; katsoo, että julkisten investointien on oltava taloudellisten ja sosiaalisten prioriteettien mukaan kohdennettuja ja tehokkaasti hallinnoituja;
15. katsoo, että koulutukseen sekä tutkimukseen ja kehitykseen suunnattujen julkisten ja yksityisten menojen lisääminen on välttämätöntä, jotta siirtyminen tietoon perustuvaan yhteiskuntaan onnistuisi; korostaa kuitenkin, että tätä tulee täydentää tekemällä rakenneuudistuksia näillä aloilla; rohkaisee julkisia tutkimuslaitoksia ja yliopistoja aloittamaan kumppanuusohjelmia yksityisen sektorin kanssa optimoidakseen koulutukselle ja tutkimukselle myönnettyjen nykyisten määrärahojen käytön;
16. vaatii jäsenvaltioita takaamaan kaikille nuorille sopivan ammattikoulutuksen ja varmistamaan asianmukaisin toimin, että nuorten siirtyminen työelämään tapahtuu vaivattomasti;
17. valittaa, että komission ehdotus julkisen talouden pitkän aikavälin vakautta koskevan kappaleen sisällyttämisestä vakaus- ja lähentymisohjelmiin ei onnistu tarjoamaan riittävää ratkaisua ikääntymiseen liittyviin ongelmiin; vaatii sen sijaan neuvostoa ja komissiota laajentamaan nykyisen vakaus- ja kasvusopimuksen vaatimuksia asettamalla uusia, yksittäisiä valtioita koskevia päämääriä, ottaen huomioon ikääntyvän yhteiskunnan mukanaan tuomat rasitteet; esittää, että nämä päämäärät tulisi saavuttaa vuoteen 2005 mennessä;
18. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

9. Kilpailupolitiikka (2000)

A5-0299/2001

Euroopan parlamentin päätöslauselma XXX kilpailupolitiikkaa koskevasta komission kertomuksesta 2000 (SEC(2001) 694 – C5-0312/2001 – 2001/2130(COS))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission kertomuksen (SEC(2001) 694 – C5-0312/2001),
- ottaa huomioon komission kirjallisen vastauksen XXIX kilpailupolitiikkaa koskevasta komission kertomuksesta 1999 24. lokakuuta 2000 antamansa päätöslauselman (SEC(2000) 720 – C5-0302/2000 – 2000/2153(COS))⁽¹⁾,
- ottaa huomioon komission tiedonannosta laaja-alaisiin yhteistyösopimuksiin liittyvistä kilpailusäännöistä 21. syyskuuta 2000 antamansa päätöslauselman (C5-0304/2000 – 2000/2154(COS))⁽²⁾,
- ottaa huomioon komission tiedonannon perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuulumattomista vähämerkityksisistä sopimuksista vuonna 1997 annetun komission tiedonannon tarkistamisesta (SEC(2001) 747)⁽³⁾,

⁽¹⁾ EYVL C 197, 12.7.2001, s. 96.

⁽²⁾ EYVL C 146, 17.5.2001, s. 106.

⁽³⁾ EYVL C 149, 19.5.2001, s. 18.